

Vasárnap temetik Feld tatát

Kilencvenéves korában, anélkül, hogy az elmúlásra készülődött volna, csendesen elhunyt az öreg Feld Zsigmond. Vele a régi Pest egyik legmarkánsabb figurája távozott az élők sorából. A bécsi születésű Feld Zsigmond még nem volt húszéves, amikor már a nagytekintélyű bécsi Burgszínház aranykoszorús művészeként tisztelte őt a császárváros közönsége. Egy alkalommal Budapesten járt, megismerkedett egy patricius család lányával, akit feleségül vett és végleg megtelepedett nálunk. Ügyszólván csecesemőnyelven beszélt a magyart, amikor, szinte máról-holnapra, egyszeriben a legjobb magyarok sorába lépett. Az akkor még német színjátást megmagyarosította és kinyitotta Budapesten az első magyar magán-színházat. Fantasztának tartották a Bécsből Pestre költözött Feld Zsigmondot, aki *hihetetlen munka és áldozatok árán* szólaltatta meg színészeit magyarul a színpad deszkáin.

Ezer és ezer apró történet kering Feld Zsigmond körül, akinek puritán

egyéniségét mindenki tisztelte ebben a városban. Legjellegzetesebb adoma, amelynek középpontjában ő áll, úgy szól, hogy egy alkalommal az egyik erdőben játszódó színdarab előadása alatt, amikor a polgármester is megjelent a színházban, leengedte a zsinórpaddlászról a velencei csillárt. *A színpadra varázsolt erdő festett fái között ragyogtak a csillár gyertyái...* Amikor Feld tatát megkérdezték, hogy mi szükség van az erdőben a csillárra, így felelt: *„Hod lássa a polkár-mester, idden minálung nincs szé-kénység...”*

Feld tata kilencvenegy éven át fiatal maradt. Minden iránt érdeklődött, ami Pesten történt. A legutóbbi napokban még az egyik körüti kávéház kártyaszobájában kártyázott. Senki sem gondolta, hogy néhány nap múlva már búcsút mond a világnak és főként Pestnek, amelynek forró szerelmese volt. Vasárnap temetik Feld Zsigmondot, akit nyolc gyermeke: *Irén, Olga, Margit, Aranka, Ella, Rózi, Mátyás és Aurél* gyászol.